

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/12/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815210718
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815210718.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a členov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho vo veci starostlivosti súdu o mal. U. F., narodená XX.X.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, dieťa rodičov, matky V. F., trvale bytom W. X/XX, T. a otca Y. F., trvale bytom T. XXX/XX, G., o zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky a určenie vyživovacej povinnosti otca, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 20. novembra 2015, č.k. 18P/35/2015-29, jednohlasne, taktó

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd maloletú U. F. zveril do osobnej starostlivosti matky. Otcovi uložil povinnosť platiť na výživu maloletej U. F., výživné vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona mesačne, ktoré je povinný poukazovať matke maloletého dieťaťa vždy do 15-teho dňa v mesiaci, ktorý predchádza mesiacu, na ktorý sa výživné poskytuje s účinnosťou od 17.6.2015. Zročné výživné od 17.6.2015 do 30.11.2015 v sume 162,78 eur uložil otcovi zaplatiť matke do 31.12.2015. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení uviedol, že matka maloletého dieťaťa sa návrhom, podaným na okresný súd domáhala zverenia maloletého dieťaťa do jej osobnej starostlivosti a určenia vyživovacej povinnosti na maloleté dieťa v sume 27 eur mesačne. Svoj návrh odôvodnila tým, že maloletá býva len s matkou, otec je zapísaný v rodnom liste maloletého dieťaťa. Nikdy maloletú nevidel a nežil v spoločnej domácnosti s matkou a maloletou. Matka je momentálne nezamestnaná, vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 21.10.2013 do trvá, je poberateľkou prídavku na dieťa v sume 23,52 eur, iný príjem nemá. Vzhľadom k tomu, že nie je určené výživné na maloleté dieťa, nemá matka s maloletou nárok na dávku v hmotnej núdzi. Otec maloletého dieťaťa sa k podanému návrhu písomne vyjadril podaním, doručeným súdu dňa 08.09.2015. Uviedol, že s matkou maloletej uzatvoril manželstvo, ktoré bolo po čase rozvedené. Matka maloletej sa ešte pred rozvodom od neho odsťahovala, našla si inú známosť, z ktorej zrejme pochádza maloletá U.. Matka maloletej pri rozvode manželstva prehlásila, že síce v rodnom liste je uvedený ako otec maloletej, no v skutočnosti jej otcom nie je. Matka maloletej od neho nikdy nežiadala výživné, nekontaktovala ho. Otec matku viackrát vyzval, aby situáciu riešila a „vyňala“ ho zo zápisu v rodnom liste ako otca maloletej. Prisľúbila mu, že tak urobí, čo sa však doposiaľ nestalo. Otec maloletej žije v G. s rodičmi a sestrou v 4-izbovom byte, je nezamestnaný, vedený na úrade práce a poberá sociálny príspevok z Úradu práce Bánovce nad Bebravou vo výške 61,- eur mesačne, iný príjem nemá. Má ďalšiu vyživovaciu povinnosť na maloletú W. vo výške 100,-eur mesačne, ktorú si plní. Z rodného listu maloletej U. F., narodennej XX.X.XXXX mal súd preukázané rodičovstvo a to matky V. F., nar. XX.X.XXXX a otca Y. F., nar. XX.X.XXXX. Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny

Prievidza z 17.6.2015 mal súd preukázané, že matka maloletej je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 21.10.2013 do trvá. Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, odboru sociálnych vecí a rodiny z 17.6.2015 mal súd preukázané, že matka maloletej je poberateľkou prídavku na dieťa v sume 23,52 eur mesačne. Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, pracovisko Bánovce nad Bebravou z 4.9.2015 mal súd preukázané, že otec maloletej je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie od 12.6.2014 do trvá a je poberateľom dávky v hmotnej núdzi vo výške 61,60 eur mesačne. Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 3C/148/04 -10 z 18.11.2004 súd manželstvo V. F. a Y. F. rozviedol. O rodičovských právach a povinnostiach nerozhodoval. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 11.1.2005. Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 8C/126/2013 - 15 z 14.3.2014 súd určil, že zapretie otcovstva, ktoré svedčí Y. F. voči maloletej U. F., nar. XX.X.XXXX je prípustné. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.5.2014. Uznesením Okresného súdu Prievidza č.k 9C/95/2014 -14 z 18.2.2015 súd konanie o zapretie otcovstva zastavil podľa § 103 Občianskeho súdneho poriadku. Matka maloletej v písomnom podaní z 22.9.2015 trvala na podanom návrhu o určenie vyživovacej povinnosti, napriek tomu, že sama opakovane vyvinula iniciatívu o zapretie otcovstva k maloletej, avšak doposiaľ bezvýsledne. Na predbežnom výsluchu dňa 2.10.2015 otec maloletej uviedol, že t.č. je nezamestnaný, ale mal by pracovne vycestovať do Írska, odmietol platiť výživné na maloletú U. z dôvodu, že nie je jej biologickým otcom. Na pojednávaní súd vypočul oboch rodičov. Matka pred začatím pojednávania upravila návrh a žiadala určiť vyživovaciu povinnosť otca vo výške 30% sumy životného minima na nepľnoleté, nezaopatrené dieťa. Potvrdila, že v rodnom liste uvedený otec maloletej v skutočnosti nie je jej biologickým otcom. Otec uviedol, že s podaným návrhom nesúhlasí, po pojednávaní podá žalobu o zapretie otcovstva. Pracuje v zahraničí, v ostatnom zotrval na svojich písomných aj ústnych vyjadreniach.

Kolízny opatrovník žiadal určiť vyživovaciu povinnosť otcovi vo výške 30% sumy životného minima od podania návrhu na súd.

Súd prvého stupňa z takto vykonaného dokazovania mal z rodného listu dieťaťa preukázané, že otcom maloletej je Y. F., keď právoplatným rozhodnutím súdu nebolo doposiaľ rozhodnuté inak. Ustanovenie § 154 ods. 1 O.s.p. zakotvuje zásadu, podľa ktorej pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Súd preto môže pre rozhodnutie vziať do úvahy iba skutočnosti, ktoré tu boli v čase vyhlásenia rozsudku. Y. U. je v starostlivosti matky a rodičia nežijú v spoločnej domácnosti. Uspokojovanie základných potrieb detí, ale aj iných potrieb nevyhnutných pre ich telesný a duševný vývoj si vyžaduje náklady, ktoré má predovšetkým pokryť výživné od rodičov. Výživné má byť také, aby z neho mohli byť uhradené potreby detí súvisiace s ich zdravotným stavom, výchovou, záujmami a vzdelávaním. Deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Miera uspokojovania potrieb detí je limitovaná schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi ich rodičov. Súd pri rozhodovaní o výživnom vychádza zo zásady, že výživné sa určuje vždy podľa stavu, ktorý existuje v čase vydania súdneho rozhodnutia. Predovšetkým platí, že povinnosť vyživovať dieťa patrí medzi základné povinnosti rodičov. Pri určení jeho rozsahu sa vychádza zo schopností, možností a majetkových pomerov každého rodiča a prihliada sa aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodiča a súd neberie do úvahy pri skúmaní možností a schopností, ako aj majetkových pomerov povinného rodiča výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. S poukazom na všetko uvedené určil súd otcovi výživné v sume 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona t.j. 27,13 eur mesačne. Vychádzal zo stavu, ktorý existoval v čase rozhodnutia a dospel k záveru, že je v možnostiach otca maloletej prispievať na jej výživu určenou sumou. Počiatok vyživovacej povinnosti súd určil od podania návrhu na súd dňa 17.6.2015 do 30.11.2015 v sume 162,78 eur a uložil otcovi povinnosť túto sumu zaplatiť matke do 31.12.2015.

O trovách konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu, nakoľko ide o konanie, ktoré sa môže začať aj bez návrhu.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec mal. dieťaťa, v ktorom uviedol, že on nie je otcom dieťaťa U. F.. H. XX.XX.XXXX si podal na OS Prievidza návrh o zapretie otcovstva k mal. U. F., no keďže nezaplatil poplatok, pretože je vo finančnej tiesni, toto konanie prerušili, no opätovne si podáva túto žiadosť, na ktorú peniaze si požičal, aby dokázal, že skutočne nie je otcom dieťaťa U. F.. S navrhovateľkou V. F. uzatvoril manželstvo, ktoré po čase bolo rozvedené, pretože V. F. sa ešte pred rozvodom od neho odsťahovala, našla si inú známosť, z ktorej zrejme pochádza dieťa U. F. a pri rozvode na súde navrhovateľka prehlásila, že síce je v rodnom liste uvedený ako otec, no v skutočnosti otcom nie je. Nikdy od neho nežiadala výživné, nekontaktovala ho, jednoducho si každý žil vlastný život.

Navrhovateľku viac krát vyzýval, aby veci dala do poriadku a z rodného listu ho ako otca vynulovala. Prisľúbila mu, že tak urobí, no doteraz sa tak zrejme nestalo, preto bude musieť požiadať o zrušenie otcovstva on osobne. Žije v G. so svojimi rodičmi a sestrou v 4 izbovom byte, prácu si nemôže nikde zohnať, je nezamestnaný, vedený na úrade práce, poberá sociálny príspevok z úradu práce Bánovce nad Bebravou vo výške 61 eur mesačne, iný príjem nemá. Má dcéru W., ku ktorej má vyživovaciu povinnosť určenú Okresným súdom Bánovce nad Bebravou vo výške 100 eur a túto si plní. Keďže poberá len sociálny príspevok vo výške 61 eur mesačne, z toho musí platiť 100 eur na dcéru W., nemá kde zobrať a platiť na výživu maloletej U. F. výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima a tak isto nevie kde má zobrať 162,78 eur (zročné výživné), pretože je nezamestnaný a žiadna banka mu úver neposkytne. Z toho dôvodu podáva odvolanie, pokiaľ sa nepreukáže, že nie je otcom maloletej U..

Matka mal. dieťaťa v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že naďalej trvá na tom, aby Y. F. bola určená vyživovacia povinnosť vo výške 30 % zo sumy životného minima, nakoľko je zapísaný v rodnom liste maloletej U. ako otec. Na návrhu trvá aj z dôvodu, že je nezamestnaná a poberá preddavok z úradu práce, kde sa vyžaduje rozsudok o výživnom.

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že zotrváva na svojich vyjadreniach z pojednávania, ktoré sa konalo dňa 20.11.2015 na Okresnom súde v Prievidzi. Vyživovaciu povinnosť určenú rozsudkom Okresného súdu Prievidza považuje za primeranú veku a odôvodneným potrebám maloletej. Zároveň poukázal na skutočnosť, že v čase podania odvolania nebolo ešte rozhodnuté vo veci zapretia otcovstva.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny, pričom v zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ktoré považuje za správne.

Podľa ustanovenia § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, sa môžu kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práva a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a § 26 sa použijú primerane.

Podľa ustanovenia § 24 ods. 1 Zákona o rodine, s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k maloletým deťom z ich manželstva na čas po rozvode; v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného, ods. 2 rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

Podľa § 62 odsek 1, 2 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 odsek 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 odsek 4, 5 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 odsek 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 odsek 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 154 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Preskúmaním odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa rozhodol správne a v súlade so zisteným skutkovým stavom. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvého stupňa mal i odvolací súd za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 3C/148/04 -10 z 18.11.2004 bolo manželstvo V. F. a Miroslava F. rozvedené, pričom o rodičovských právach a povinnostiach súd nerozhodoval. C. Okresného súdu Prievidza č.k. 8C/126/2013 - 15 z 14.3.2014 súd určil, že zapretie otcovstva, ktoré svedčí Y. F. voči maloletej U. F., nar. XX.X.XXXX je prípustné. Uznesením Okresného súdu Prievidza č.k. 9C/95/2014 -14 z 18.2.2015 súd konanie o zapretie otcovstva zastavil podľa § 103 Občianskeho súdneho poriadku. Ďalej z rodného listu maloletého dieťaťa vyplýva, že otcom maloletej U. je Y. F., pričom právoplatným rozhodnutím súdu nebolo doposiaľ rozhodnuté inak. Ďalej z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že maloletá U. je v starostlivosti matky a rodičia nežijú v spoločnej domácnosti. Matka maloletej je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 21.10.2013. Otec maloletej je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie od 12.6.2014 a je poberateľom dávky v hmotnej núdzi vo výške 61,60 eur mesačne, pričom má vyživovaciu povinnosť k mal. W. vo výške 100 eur. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvého stupňa správne určil otcovi výživné k mal. Vanese v sume 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované, neplnoleté dieťa podľa osobitného zákona. Správne vychádzal zo stavu, ktorý existoval v čase rozhodnutia a správne dospel k záveru, že je v možnostiach otca maloletej prispievať na jej výživu určenou sumou. Taktiež správne určil počiatok vyživovacej povinnosti od podania návrhu na súd a správne určil nedoplatok na zročnom výživnom od 17.6.2015 do 30.11.2015 v sume 162,78 eur, ktorý uložil otcovi zaplatiť matke do 31.12.2015.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. a žiadnemu z účastníkov neboli priznané trovy odvolacieho konania, nakoľko sa jedná o konanie, ktoré mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.